

:::: การใช้คำนามแสดงความเป็นเจ้าของ

คำนามในภาษาสวีเดนสามารถบอกถึงความเป็นเจ้าของในบางสิ่งบางอย่างได้ ซึ่งเรียกว่า การแสดงความเป็นเจ้าของ (genitiv) ซึ่งมีการแสดงความเป็นเจ้าของได้ 2 วิธี
คือ

1. การแสดงความเป็นเจ้าของโดยการใช้คำสรรพนามที่แสดงความเป็นเจ้าของ
 2. การแสดงความเป็นเจ้าของโดยการเติม s หลังคำนาม หรือที่เรียกว่า สัมพันธการก
- ตัวอย่างเช่น

Evas pappa heter Jan. พ่อของเอวาชื่อจอห์น

Peter är Annas kompis. เพ็เตอร์เป็นเพื่อนของแอนนา

Sveriges huvudstad heter Stockholm. เมืองหลวงของสวีเดนชื่อกรุงสต็อกโฮล์ม

การทำคำนามให้อยู่ในรูปของการแสดงความเป็นเจ้าของค่อนข้างง่าย เพียงแต่เติม s ข้างท้ายคำนามนั้น ความหมายจะกลายเป็นการแสดงความเป็นเจ้าของ ถ้าคำนามนั้นเป็นชื่อบุคคลหรือชื่อของสถานที่ให้เติม s ต่อท้ายคำนามเหล่านั้นได้เลย แต่ถ้าคำนามนั้นไม่ใช่ชื่อบุคคลหรือชื่อของสถานที่ ต้องทำคำนำหน้านั้นให้อยู่ในรูปของคำปิดท้ายคำนามก่อน แล้วจึงเติม s ที่ส่วนท้ายของคำนามเหล่านั้น

Olle + s Olles syster är sjuk. พี่สาวของอูลล์ป่วย

Pojken + s Pojkens cykel är trasig. รถจักรยานของเด็กผู้ชายเสีย

Pojkarna + s Pojkarnas lärare blev arg. ครูของเด็กชายเหล่านั้นโกรธ

Gotorna + s Gatornas namn står på kartan. ชื่อของถนนหลายสายมีอยู่ในแผนที่

คำนามที่ใช้ตามหลังคำที่แสดงความเป็นเจ้าของจะต้องอยู่ในรูปปรกติของคำนามซึ่งไม่ใช่รูปคำนำหน้า
คำนามหรือคำปิดท้ายคำนาม เช่น

min bil. รถของฉัน ห้ามใช้ min bilen.

hans hus. บ้านของเขา ห้ามใช้ hans huset.

เกร็ด

(ที่มา คัดลอกมาจากหนังสือหลักไวยากรณ์ภาษาสวีเดน

พิมพ์โดย พี่เม็คแห่งเว็บบ้านไทย (ตุ๋นสยามงามอย่างไทย)